07/04/2020

Ο Λεμεσού Αθανάσιος και ο «επίδικος» εσπερινός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

/ Γνώμες

Με πραγματική έκπληξη παρακολουθήσαμε τις τελευταίες 10 ημέρες να βάλλεται ή να κρίνεται η Μητρόπολη Λεμεσού και ο Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος σε σχέση με εσπερινό που έλαβε χώρα στον Μητροπολιτικό Ναό στις 24/3/2020, και γενικά η στάση του Μητροπολίτη και της Μητρόπολης Λεμεσού στα τεκταινόμενα γύρω από τον κορωνοϊό.

Στις 24/3/2020 κατόπιν έκδοσης της σχετικής Κανονιστικής Διοικητικής Πράξης (Κ.Δ.Π. 117/2020) η οποία απαγόρευσε την προσέλευση πολιτών στους χώρους λατρείας, αλλά πριν την έναρξη ισχύος της, η Μητρόπολη Λεμεσού μετακίνησε την ώρα έναρξης του εσπερινού για την εορτή της Παναγίας από τις 17:00 στις 16:00.

Ασφαλώς υπάρχει ελευθερία έκφρασης, η οποία διασφαλίζεται και συνταγματικά μέσω του άρθρου 19 του Συντάγματος και ο κάθε ένας έχει το δικαίωμα να προβάλει τις θέσεις του. Τα κίνητρα του κάθε ενός που δημόσια εκφράζει την άποψη του, είτε είναι δημοσιογράφος, είτε δημόσιο πρόσωπο είτε ένας πολίτης, μπορεί να είναι διάφορα: μεταξύ άλλων οι πεποιθήσεις του γράφοντος, η

προσπάθεια διαμόρφωσης κοινής γνώμης (-η οποία πολλές φορές έχει πίσω της άλλα κίνητρα), προσβολή η μείωση της προσωπικότητας κάποιου ή κάποιες φορές έκφραση άποψης αφελώς και ανεύθυνα, χωρίς να προηγείται ένας βαθύτερος προβληματισμός για την πολυποίκιλη ζημιά που τυχόν να δημιουργείται.

1. **Τρεις «δημοσιεύσεις»/«τοποθετήσεις» θα θέλαμε να σχολιάσουμε:**

Α. Το τηλεοπτικό κανάλι Sigma απέστειλε δημοσιογράφους στον εσπερινό, όχι ασφαλώς για να προβάλει την μεγάλη θρησκευτική και εθνική εορτή του Ελληνισμού, αλλά το βράδυ, στο κεντρικό τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων, ο κ. Χρύσανθος Τσουρούλης με πραγματικό μένος και ένταση, και τόσο μόνος του όσο και με συγκεκριμένους συνομιλητές, τόνιζε επανειλημμένα και σε έντονο ύφος το «απαράδεκτο» της μετακίνησης της ώρας του εσπερινού και την σύναξη στην Εκκλησία (Να σημειωθεί ότι δεν είναι η πρώτη φορά που ο κ. Τσουρούλης στρέφεται δημοσιογραφικά εναντίον της Μητρόπολης Λεμεσού). Προκαλεί δε τουλάχιστον ερωτηματικά η εμμονή και ένταση με την οποία το κανάλι και το συγκρότημα στο οποίο ανήκει γενικότερα, προωθούσε τον τελευταίο καιρό την ιδέα του καθολικού lockdown.

Προβληματίζει δε, και η στην συνέχεια αυτόβουλη παρέμβαση του αρχηγού της αστυνομίας στο τηλεοπτικό δελτίο, ο οποίος, παρά την διαβεβαίωση που είχε, όπως ο ίδιος ανάφερε, από τον αστυνομικό διευθυντή ότι είχαν γίνει έλεγχοι θα το επανεξέταζε. Δηλαδή αντί να εξετάζουμε και μετά να γίνονται δηλώσεις ή παρεμβάσεις στα ΜΜΕ, προηγούνται οι δηλώσεις στα ρεπορτάζ οι οποίες στην συνέχεια δημιουργούν ως γνωστό μεγάλους τίτλους στα ΜΜΕ και θόρυβο.

Β. Σε άρθρο του την Κυριακή 29/3/2020, με παραπομπή από το πρωτοσέλιδο, στην εφημερίδα Πολίτης, ο κ. Διονυσίου, αφού προβαίνει σε μια «ανάλυση» θεολογικών ζητημάτων κατά τις δικές του αντιλήψεις και τα πιστεύω του, αναφέρει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

(α) ότι ως προς το Εκκλησία/πίστη vs επιστήμη για την θεώρηση και αντιμετώπιση της ασθένειας, «*οι απανταχού Εκκλησίες, βλέποντας τον κίνδυνο να εκτεθούν ανεπανόρθωτα έχουν προσαρμοστεί, πλην ελαχίστων σκληροπυρηνικών, οι οποίοι ωστόσο έχουν ακόμα ισχυρά ερείσματα (σύμφωνα με δημοσκόπηση του «Πολίτη», αυτό το ποσοστό κυμαίνεται από 8-10%) μεταξύ των απλών ανθρώπων.*» Στην συνέχεια αναφέρεται στους «σκληροπυρηνικούς» αρχιερείς, αναφέροντας τον Λεμεσού Αθανάσιο, Μόρφου Νεόφυτο, Αμβρόσιο Καλαβρύτων και των Κυθήρων, τους οποίους βάζει στην ίδια κατηγορία με «μουσουλμάνους Αγιατολλάχ» και λέει ότι «*αντιδρούν και είναι πολύ κατανοητό γιατί αντιδρούν. Το όλο θέμα σε τελευταία ανάλυση είναι φιλοσοφικό, αλλά υπό τη δική τους οπτική, κυρίως θέμα επιβίωσης της θρησκείας ως δόγμα που ορίζει τη ζωή, τον θάνατο και τον μεταθάνατο.*»

(ωσάν η ύπαρξη του Θεού να στηρίζεται σε οποιονδήποτε άνθρωπο!)

(β) Δυστυχώς το άρθρο, βρίθει από αναλήθειες, τουλάχιστο ως προς τον Μητροπολίτη Λεμεσού, τους λόγους του οποίου ακούω και για τους οποίους τοποθετούμαι πιο κάτω. Για τους υπόλοιπους σεβαστούς Αρχιερείς δεν μπορώ να τοποθετηθώ, είμαι όμως σίγουρος ότι ακόμα και εάν ανάφεραν κάτι τέτοιο, ο λόγος τους είχε ένα βαθύτερο νόημα ή στο άρθρο απομονώνεται, με αποτέλεσμα να μην αποδίδεται το πραγματικό νόημα.

Λέει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα σε σχέση με τις *«απαντήσεις της θρησκείας»* σε σχέση με τον κορωνοϊό σύμφωνα με τους *«σκληροπυρηνικούς ιεράρχες»*:

- *«Στέλνει [ο Θεός] λοιπόν από καιρού εις καιρόν επιδημίες για να μας δοκιμάσει ή να μας τιμωρήσει.»*

Ουδέποτε αναφέρθηκε κάτι τέτοιο ή ο Θεός ως τιμωρός αλλά ότι ο Θεός είναι Αγάπη και ουδέποτε συνεργάζεται με το κακό.

- *«Αν μετανοήσουμε, αν γονατίσουμε και προσευχηθούμε, δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα»*

Λέχθηκε αυτό, ότι δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα υπό την έννοια της φύλαξης από την πνευματική φθορά. Ο Μητροπολίτης τόνισε επανειλημμένα ότι οφείλουμε να ακολουθούμε τις υποδείξεις των επιστημόνων, τους οποίους και επαίνεσε, να κάνουμε το ανθρώπινο, ως προς την προστασία μας και κατά τον λόγο του Ευαγγελίου να μην βάζουμε τον Θεό σε πειρασμό. Ουδέποτε ο Μητροπολίτης – όχι μόνο τώρα αλλά ανέκαθεν – υποτίμησε ή αγνόησε την ιατρική επιστήμη. Τουναντίον πάμπολλες φορές η Μητρόπολη Λεμεσού οργάνωσε η ίδια ή έθεσε υπό την αιγίδα της επιστημονικά και συναφή με την ιατρική επιστήμη συνέδρια.

- *«Η παρουσία στις εκκλησίες είναι επιβεβλημένη, διότι είναι ο Οίκος του Θεού ο οποίος μας προστατεύει και μας στηρίζει»*

Ο Μητροπολίτης πολλάκις ανέφερε με πολλή διάκριση (πριν την έκδοση του τελευταίου διατάγματος) ότι όποιος δεν νιώθει άνετα λόγω της πανδημίας και νιώθει ότι θέλει να μην προσέλθει στον Ναό μπορεί να το πράξει.

- *«Η θεία κοινωνία είναι το αίμα και το σώμα του Χριστού. Η θεία κοινωνία δεν μεταδίδει μολυσματικούς ιούς, απεναντίας μας θεραπεύει από κάθε ασθένεια.»*

Αυτό αποτελεί βασικό δόγμα της Ορθοδοξίας και κανένας ιεράρχης είπε κάτι το αντίθετο. Η αναφορά σε «ασθένεια» ασφαλώς αφορά πνευματική ασθένεια και όχι κάποια αρρώστια, όπως καρκίνο, πνευμονία, κορονοϊό κλπ.

(γ) Συνεχίζει πιο κάτω ως εξής: «*Αν καταρρεύσει η πίστη των ανθρώπων στα πιο πάνω, ορθώς διαπιστώνουν οι σκληροπυρηνικοί, τότε καταρρέει και το οικοδόμημα της Εκκλησίας, αποδυναμώνεται η παντοδυναμία του Θεού και βεβαίως οι εκπρόσωποί του στη Γη, δηλαδή οι ιεράρχες δεν μπορούν να ελέγχουν το ποίμνιο του. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, αν θέλουμε να επικεντρωθούμε σε Ελλάδα και Κύπρο, ο μητροπολίτης Κυθήρων, ο Λεμεσού Αθανάσιος και ο Μόρφου Νεόφυτος επιμένουν με τόσο έντονο τρόπο στη διατήρηση της θρησκείας στο επίκεντρο της ζωής των ανθρώπων, χωρίς περιορισμούς στον εκκλησιασμό ή στη θεία κοινωνία. Αν ο Θεός δεν δίνει όλες τις λύσεις, αν τον Θεό τον αντικαταστήσουν οι γιατροί, οι λοιμωξιολόγοι και άλλοι επιστήμονες, οι οποίοι καθοδηγούν τους πολιτικούς πότε να κλείνουν και πότε να ανοίγουν τις εκκλησίες, τότε ποια είναι η θέση του Θεού στη ζωή μας και ποιος ο λόγος ύπαρξής του; Κι αν ο Θεός τελικά αποδειχθεί ανήμπορος, ποια η θέση των εκπροσώπων του στη Γη;*»

Όπως αναφέρουμε και πιο πάνω, όχι μόνο τώρα αλλά ανέκαθεν ο Μητροπολίτης Λεμεσού σέβεται, επαινεί και τιμά την ιατρική επιστήμη, ουδέποτε δε τοποθετήθηκε με τρόπο που να προάγει τα πιο πάνω.

(δ) Λίγο πιο κάτω:

«*Από την άλλη, υπάρχει περίπτωση να εκλείψει η θρησκεία από τη ζωή των ανθρώπων; Η θρησκεία για τους απλούς ανθρώπους ίσως είναι αναγκαία. Οι απλοί άνθρωποι χωρίς μόρφωση και φιλοσοφικό υπόβαθρο πάντοτε θα απογοητεύονται από τους ηγέτες τους και τους συνανθρώπους τους. Πάντοτε θα είναι φοβισμένοι μπροστά στον θάνατο αν δεν υπάρχει προοπτική μιας άλλης ζωής. Δεν δείχνουν ικανοί, για πολλά χρόνια ακόμα, να μπορούν να πιστέψουν στη συλλογική δύναμη μιας κοινωνίας που αναπτύσσεται ακολουθώντας τους νόμους της λογικής και της επιστήμης.*»

Λυπηρό για τον δημοσιογράφο και προσβλητικό για τα εκατομμύρια των πιστών ορθοδόξων Χριστιανών, με τρόπο υποτιμητικό να παραπέμπει στο συμπέρασμα ότι οι πιστοί είναι μερικοί απλοί άνθρωποι χωρίς μόρφωση και φιλοσοφικό υπόβαρθο.

(ε) Και πιο κάτω στο τέλος του άρθρου:

«Τι ρόλος, λοιπόν, σήμερα απομένει στον Θεό και τους εκπροσώπους του στη Γη; Μάλλον να εκσυγχρονιστούν. Οι πιστοί σήμερα απολαμβάνουν τις λειτουργίες τους μέσα από την τηλεόραση, το ραδιόφωνο, το ίντερνετ, το You Tube και σύντομα από διάφορα άλλα «Application του Θεού». Και έχουν κάθε δικαίωμα να το κάνουν. Μετά από μερικούς μήνες σε καραντίνα, οι συνήθειες των ανθρώπων, σημειώνει ο Biju Dominic στο άρθρο του, ίσως βέβαια αλλάξουν: «Αυτό φοβούνται κάποιοι ιεράρχες. Αν η σχέση πιστού και Εκκλησίας περιοριστεί σε μια εξ αποστάσεως επαφή, τότε και η αφοσίωση του πιστού είναι δυνατόν να μεταλλαχθεί».

«Ο Αρχιποιμένας Αθανάσιος γνωρίζει πάρα πολύ καλά προς τα πού μπορεί να εκτραπεί η κατάσταση. Γνωρίζει ότι η δύναμη της Εκκλησίας έγκειται στη δυνατότητά της να ηγείται ως βοσκός του ποιμνίου της, το οποίο κοντά της βρίσκει παρηγορία και νουθεσία. Ως ο ποιμήν ο καλός λοιπόν δεν μπορεί να εμπιστευθεί την τεχνολογία, την επιστήμη, ούτε καν το υπό κατασκευή Application του Θεού για την επιβίωσή της. Συνεχίζει, λοιπόν, να παίζει το πανάρχαιό της παιχνίδι. Ένα παιχνίδι βέβαια που εγκυμονεί πλέον τεράστιους κινδύνους για τα καλοκάγαθα και συμπαθητικά μέλη του Ποιμνίου της Εκκλησίας. Και για όλους εμάς τους υπόλοιπους.»

Πληροφορούμε τον δημοσιογράφο ότι η Μητρόπολη Λεμεσού εκπέμπει μέσω του ραδιοσταθμού με «application» από το 2015. Από την αναφορά σε «απόλαυση» της λειτουργίας μέσω you tube σαφώς εξάγεται το συμπέρασμα ότι ο δημοσιογράφος δεν έχει αντίληψη ως προς το τι εστί «λειτουργία» (-και δεν το αναφέρω με διάθεση κατάκρισης αλλά θα πρέπει να είμαστε λίγο πιο προσεκτικοί όταν αναφερόμαστε σε θέματα για τα οποία δεν έχουμε γνώση ή εμπειρία). Η δε «Εκκλησία» είμαστε όλοι οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Το δε συμπέρασμα ότι οι ενέργειες του Μητροπολίτη Λεμεσού συνιστούν δημόσιο κίνδυνο, αποτελεί δυσφήμιση χειρίστου είδους.

(στ) Ακολούθησε και «δημοσκόπηση» της εφημερίδας «Πολίτης». Έκπληξη από κάθε άποψη, προκάλεσαν οι πιο κάτω ερωτήσεις:

«Κατά πόσο συμφωνείτε/διαφωνείτε με την στάση του Μητροπολίτη Αθανάσιου σε σχέση με τη λειτουργία των Εκκλησιών». Επόμενη ερώτηση: *«Θεωρώ ότι ο Μητροπολίτης Λεμεσού: (α) πρέπει να τιμωρηθεί (β) πρέπει να του γίνει παρατήρηση (γ) δεν πρέπει να τιμωρηθεί (δ) δεν γνωρίζω.».*

Αλήθεια ποια ήταν η διαφορετική στάση του Μητροπολίτη Αθανάσιου σε σχέση με την απόφαση της συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου; Καμία. Προς τι λοιπόν οι αόριστες ερωτήσεις; Όλος παραδόξως δε, η δημοσκόπηση αφαιρέθηκε σε κάποια στιγμή μετά την ανάρτηση της χωρίς να μάθουμε το αποτέλεσμα.

Γ. (α) Τέλος ο Γενικός Εισαγγελέας με δηλώσεις του στις 3/4/2020 ανάφερε τα εξής (-τα παραθέτουμε όπως δημοσιεύθηκαν): *«Για να καταστεί δυνατή, η τέλεση του εσπερινού την 24.3.20, η ώρα τέλεσης του οποίου είχε προκαθορισθεί για τις 6.00μ.μ., με έκτακτη ανακοίνωση την οποία εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολης Λεμεσού, μετέθεσε την ώρα τέλεσης κατά δύο ώρες ενωρίτερα, ήτοι κατά την 4.00 μ.μ. αντί της 6.00 μ.μ. σε όλες τις εκκλησίες και καλούσε όσους πιστούς επιθυμούσαν, να συμμετάσχουν, πράγμα που έπραξαν. Με δεδομένο, το ότι η εκ του διατάγματος του Υπουργείου Υγείας απαγόρευση της διακίνησης προσώπων γενικά και της προσέλευσης σε θρησκευτικούς χώρους ειδικότερα, θα άρχιζε από τις 6.00μ.μ., έπεται ότι η ενέργεια της Μητρόπολης Λεμεσού για μετάθεση της ώρας της λειτουργίας και το κάλεσμα των πιστών όπως προσέλθουν, δεν μπορούν να θεωρηθούν ενέργειες παράνομες. Παρά τον προσήκοντα όμως σεβασμό, δεν μπορούν παράλληλα, παρά να χαρακτηρισθούν αυτές οι ενέργειες ως ανεύθυνες».*

(β) Ο χαρακτηρισμός της «ανευθυνότητας», ο οποίος σαφώς αντανακλάται και στο πρόσωπο του Μητροπολίτη Λεμεσού, με κάθε σεβασμό και στον θεσμό και στο πρόσωπο του κ. Κληρίδη είναι τουλάχιστον ατυχής και άστοχος. Δεν αποδίδουμε αλλότριο κίνητρο στον Γενικό Εισαγγελέα αλλά θεωρούμε ότι τέτοιου είδους χαρακτηρισμοί από πρόσωπα που εκπροσωπούν τέτοιους θεσμούς και οι οποίοι δεν αντικατοπτρίζουν τα δεδομένα δεν θα έπρεπε να γίνονται και ξεφεύγουν τα όρια του αποδεκτού.

1. Η πιο πάνω αναφερόμενη ελευθερία έκφρασης, θεωρούμε ότι δίδει και στον κάθε ένα από εμάς το δικαίωμα να τοποθετείται για θέματα δημοσίου συμφέροντος. Και επειδή ήμουν και παρών στον «επίδικο», για να χρησιμοποιήσουμε και νομικούς όρους εσπερινό, ο οποίος έτυχε (αν είναι δυνατόν) και αστυνομικής έρευνας και λήψης καταθέσεων, και παρακολουθώ και ζω και τα λεγόμενα, και βιοτή του Μητροπολίτη Λεμεσού, όχι μόνο τις τελευταίες μέρες αλλά τα τελευταία 22 χρόνια, και επειδή νομίζω ότι έχω και την κοινή λογική του μέσου ανθρώπου, θεωρώ ότι έχω το δικαίωμα να εκφράσω, πέραν των πιο πάνω, ταπεινά και με σεβασμό κάποιες σκέψεις μου.

1. Ας δούμε λοιπόν και τι ακριβώς συνέβη αλλά και κάποιες άλλες πραγματικότητες:

(α) Κατ’ αρχήν θα πρέπει να σημειωθεί ότι η Κ.Δ.Π. 117/2020 η όποια έθεσε τον περιορισμό (- άρθρο 2(γ)(iii):

απαγορεύεται η προσέλευση πολιτών σε χώρους θρησκευτικής λατρείας, όπως εκκλησίες, τεμένη και άλλους χώρους προσευχής,) δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 23/3/2020 και έθεσε τον περιορισμό από τις 18:00 της 24/3/2020. Δηλαδή από το απόγευμα της επόμενης ημέρας.

Εφόσον κρίθηκε από τις Αρχές της Δημοκρατίας αναγκαία η λήψη αυστηρότερων μέτρων (-εφόσον ως γνωστό η ΚΔΠ καθόριζε περιορισμούς για πάρα πολλά θέματα και όχι μόνο για τους χώρους λατρείας) γιατί οι περιορισμοί δεν τέθηκαν από το απόγευμα ή το βράδυ της 23/3/2020 ή έστω από τις 6 πμ της 24/3/2020; Οι κίνδυνοι που επέβαλλαν τα νέα μέτρα εντοπίστηκαν από την 23/3/2020. Μήπως ήταν «ανεύθυνη» η πολιτεία στον καθορισμό των περιορισμών με ισχύ από το απόγευμα της επόμενης ημέρα; Ασφαλώς όχι. **Είναι ξεκάθαρο, ότι αυτό έγινε για να δοθεί χρόνος στον κάθε ένα, είτε φυσικό είτε νομικό είτε οργανισμό είτε εκκλησιαστικό πρόσωπο να αναπροσαρμόσει το πρόγραμμα και τα δεδομένα του.** (Να σημειωθεί ότι υφίστατο την δεδομένη στιγμή το προηγούμενο διάταγμα για μη συνάθροιση πέραν των 75 ατόμων).

Με αντικειμενικά κριτήρια λοιπόν, όχι μόνο νόμιμα στο γράμμα, αλλά **και στο πνεύμα του διατάγματος και των περιοριστικών μέτρων**, η Μητρόπολη Λεμεσού είχε το δικαίωμα να μετακινήσει την ώρα του εσπερινού τηρώντας το όριο των 75 ατόμων.

(β) Ο εσπερινός δεν ήταν καθορισμένος για τις 18:00 αλλά στις 17:00 και μετακινήθηκε μία ώρα μόνο και όχι δύο ώρες. Έχει αυτό σημασία; Ναι έχει. Ένας εσπερινός χωρίς χοροστασία επισκόπου και χορωδία (-όπως την προκειμένη περίπτωση) διαρκεί 50 – 60 λεπτά. Δηλαδή εάν ο εσπερινός ξεκινούσε στις 17:00 θα τέλειωνε οριακά λίγο πριν τις 18:00 ή στις 18:00, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι που θα προσέρχονταν, φεύγοντας να παραβούν τους όρους του διατάγματος ως προς την διακίνηση.

Να σημειωθεί ότι από την ημέρα που ξεκίνησε να αναπτύσσεται ο ιός στην Κύπρο, και την έκδοση του «διατάγματος των 75 ατόμων», η προσέλευση στις εκκλησίες ήταν ελάχιστη (50 – 60 άτομα σε πολύ μεγάλους ναούς ακόμα και κατά την Κυριακάτικη Λειτουργία), δηλαδή κάτω των εβδομήντα πέντε ατόμων όπως ήταν και στον συγκεκριμένο εσπερινό. Ο κόσμος δε που συνέχισε να προσέρχεται ήταν περίπου ο ίδιος. Δηλαδή οι πιστοί που θα προσέρχονταν στον εσπερινό της μεγάλης εορτής του Ευαγγελισμού θα ήταν οι ίδιοι είτε στις 17:00 ήταν ο εσπερινός είτε στις 16:00. Η Μητρόπολη **με πλήρη υπευθυνότητα** μετακίνησε την ώρα για τον λόγο που αναφέρω πιο πάνω. Ο Μητροπολίτης δε, δεν ήταν παρόν στον εσπερινό.

(γ) Η ανακοίνωση της Μητρόπολης *«….στήν παρουσία ὅσων ἀπό τούς πιστούς ἐπιθυμοῦν νά συμμετέχουν»*

, σαφώς δεν καλούσε τον κόσμο να παρανομήσει, είτε στο γράμμα είτε στο πνεύμα του Νόμου αλλά διασαφήνιζε ότι σε αντίθεση με τις ακολουθίες που θα ακολουθούσαν μετά την έναρξη ισχύος του διατάγματος, στην συγκεκριμένη ακολουθία θα μπορούσαν να προσέλθουν όσοι επιθυμούσαν. Η ανακοίνωση θα πρέπει να διαβάζετε στο σύνολο της και όχι αποσπασματικά, και λαμβανομένου υπόψη ότι η Μητρόπολη Λεμεσού τηρούσε το μέτρο των 75 ατόμων, εξαερισμού του χώρου, αντισηπτικού στο παγκάρι κλπ.

(δ) Η ανακοίνωση συνεχίζει στο σημείο «(γ)» ότι *«Ἡ προσέλευση τῶν πιστῶν στούς Ναούς δέν θά εἶναι ἐφικτή γι΄ αὐτό παρακαλοῦνται ὅλοι νά παραμείνουν προσευχόμενοι στά σπίτια τους σεβόμενοι τό διάγγελμα τοῦ Προέδρου.*» Για όποιον δε παρακολουθεί τον σταθμό της Μητρόπολης Λεμεσού, όπου ο Μητροπολίτης εδώ και χρόνια κάθε Σάββατο και εδώ και κάποιες μέρες καθημερινά, πραγματοποιεί ζωντανές εκπομπές με την συμμετοχή του κοινού προς στήριξη του λαού (-όπου να σημειωθεί ότι μέχρι σήμερα δέχθηκε εκατοντάδες ερωτήσεις από Έλληνες και Ελληνοκύπριους στην Κύπρο, Ελλάδα, Γερμανία, Σουηδία, Ηνωμένο Βασίλειο, Καναδά, Ηνωμένες Πολιτείες), θα διαπιστώσει τα ακόλουθα:

- Την στήριξη και έπαινο του Μητροπολίτη στις προσπάθειες της πολιτείας και των επιστημών που αγωνίζονται ενάντια στην ασθένεια και στην προστασία όλων μας.
- Τον καθησυχασμό στις αντιδράσεις του λαού για το κλείσιμο των εκκλησιών και το πώς πρέπει να τοποθετείται πνευματικό ο κόσμος έναντι του δεδομένου χωρίς εξάρσεις και άκαιρες αντιδράσεις.
- Την πάλιν και πολλάκις επανάληψη του λόγου του Οικουμενικού Πατριάρχη ότι «στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι η πίστη που κινδυνεύει αλλά οι πιστοί.»

Όλα τα πιο πάνω λέχθηκαν επανειλημμένα, ποικιλοτρόπως και με παραδείγματα μέσα από το Ευαγγέλιο και τα έργα των Πατέρων της Εκκλησίας, με την σοφία, διάκριση, σοβαρότητα και υπευθυνότητα που πάντοτε χαρακτηρίζει τον λόγο του Μητροπολίτη Λεμεσού.

(ε) Η υπευθυνότητα ή η ανευθυνότητα κάποιου θα πρέπει να αξιολογείται στην βάσει της βιοτής του. Το πνευματικό, ποιμαντικό, κοινωνικό, και φιλανθρωπικό έργο του Μητροπολίτη Λεμεσού βοούν στα πέρατα της οικουμένης. Δεν είναι επί του παρόντος να αναφερθούμε στα πάμπολλα παραδείγματα και στις χιλιάδες ανθρώπων που ωφελήθηκαν ποικιλοτρόπως από τον ίδιο.

(στ) Ως προς την αναφορά του κ. Διονυσίου *σε «απλούς άνθρωπους χωρίς μόρφωση και φιλοσοφικό υπόβαθρο»*, μακάρι να είχαμε όλοι την αρετή της «απλότητας» και σίγουρα δεν είναι η μόρφωση που κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει, αλλά προς απάντηση του υποτιμητικού τρόπου με τον οποίο προβαίνει στο προαναφερόμενο σχόλιο, να του αναφέρω ότι στα πνευματικά παιδιά του Μητροπολίτη Λεμεσού συγκαταλέγονται κορυφαίοι ιατροί, καθηγητές πανεπιστημίων, μηχανικοί, δικαστικοί, μουσικοί, συγγραφείς, ηθοποιοί, άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών και πολλοί άλλοι. Να θυμίσω δε ότι το 2006 στις αρχιεπισκοπικές εκλογές χωρίς οποιαδήποτε στήριξη από οποιοδήποτε οργανωμένο σύνολο, ο Μητροπολίτης Λεμεσού έλαβε την πλειοψηφία των ψήφων και στηρίχθηκε από όλα τα κοινωνικά στρώματα και ανθρώπους πάσας μόρφωσης και εργασίας. Είναι άραγε όλοι αυτοί απλοί αφελείς άνθρωποι χωρίς προσωπικότητα που άγονται και φέρονται στα θέματα πίστης από τον Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο;

1. Είναι ασφαλώς δικαίωμα του κάθε ενός να εκφράζεται με τον τρόπο που επιθυμεί και να πιστεύει ή όχι στα Θεία. Δεν βλέπουμε όμως από πρόσωπα που έπρεπε να είναι οι θεματοφύλακες της σωστής έκφρασης του λόγου, όπως είναι κάποιοι εκπρόσωποι των ΜΜΕ, την προβολή της θέσης τους με σεβασμό στην άλλη άποψη και στα πιστεύω των άλλων. Ο Βολταίρος, τον οποίο επικαλείται ο κ. Διονυσίου είχε γράψει *«διαφωνώ με τις απόψεις σου, αλλά θα υπερασπισθώ μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου να τις λες»*. Δεν βλέπουμε όμως στο άρθρο ή στην εφημερίδα «Πολίτης» μια αντικειμενική προβολή και της άλλης άποψης, αλλά μια τουλάχιστον υποτιμητική, δυσφημιστική, και υβριστική αντιμετώπιση προσώπων και συμβόλων η οποία τυχόν να αγγίζει τα όρια και του ποινικού αδικήματος (-βλέπε φωτογραφία του Χριστού που συνοδεύει το άρθρο του κ. Διονυσίου όπου το Ευαγγέλιο έχει αντικατασταθεί με i-pad/κινητό σε σχέση με άρθρα 141 και 142 του Ποινικού Κώδικα). Ούτε είδαμε και την ίδια ευαισθησία στον κ. Τσουρούλη, που επιβάλλει η δημοσιογραφική δεοντολογία (θέμα ασφαλώς άγνωστο σε πολλούς) όταν αποδείχθηκε ότι στον εσπερινό δεν διαπράχθηκαν αδικήματα, ούτως ώστε να ανασκευάσει δημόσια ή να πει ένα δημόσιο συγγνώμη για το προηγούμενο ρεπορτάζ.

1. Ούτε ο Θεός, ούτε ο Μητροπολίτης Λεμεσού χρειάζονται ασφαλώς δικηγόρο. Τα ψεύδη, η συκοφαντία, η άδικη κρίση, αποτελούν παράσημα για τον Μητροπολίτη. Όπως άλλωστε αναφέρει ο Κύριος: *«Μακάριοι εστέ, όταν ονειδίσωσιν υμάς και διώξωσιν υμάς και είπωσι πάν πονηρόν ρήμα καθ' υμών ψευδόμενοι ένεκεν εμού. Χαίρετε και αγαλλιάσθε, ότι ο μισθός υμών πολύς εν τοις ουρανοίς· ούτω γαρ έδιωξαν τους προφήτας τους προ υμών».*

Η διαστροφή όμως των γεγονότων, τα ψεύδη, οι λανθασμένες εντυπώσεις, τα δυσφημιστικά σχόλια, η υποτίμηση και προσβολή προσωπικοτήτων και θρησκευτικών συμβόλων είναι ένα θλιβερό γεγονός το οποίο δεν μπορεί να μας αφήνει ασυγκίνητους, ιδιαίτερα στις δύσκολες μέρες που παίρνουμε και ιδιαίτερα όταν δεν αφορά εμάς τους ιδίους αλλά άλλα πρόσωπα. Πρόσωπα δε, όπως ο Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος που είναι ο φάρος που μας δίδει την ελπίδα και το κουράγιο να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε. Οι λόγοι του, βάλσαμο ψυχής.

Ας διερωτηθούν όσοι τον κατέκριναν αυτές τις μέρες: Ποια η προσφορά και πόσο ωφέλησαν ή προστάτευσαν οι ίδιοι με τις ενέργειες τους αλλά και γενικότερα το κοινωνικό σύνολο αυτές τις μέρες και πόσο ο Μητροπολίτης Λεμεσού;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

(Οι απόψεις που εκφράζονται είναι προσωπικές)

ΠΗΓΗ